

Bok 4 Killer: Tanken med ”spår av dramatik” är att skapa lite mer drama och nya tankemässiga scener. Ännu en gång inleds boken med en summering av Laduvik och de som bor där för att sedan landa någonstans i en mammas rostiga funderingar. Mini tar hundra procent ansvar för Laduviks gård medan Rut och Twist är i *Grekland*. Ett ansvar som innefattar ett slit som ingen, allra minst Mini tror är möjligt att klara av. Tidiga morgnar, tungt arbete och till råga på allt getter som får killingar. Därav moderns rostiga funderingar. Pia-Carin inser att det sannerligen blivit dags att putsa av dem. Det visar sig att Mini, som det högsta hönset i sin nya tillvaro, glänser som guld. En förvånande insikt; Minis kompetens har inga gränser. Rut och Twist kommer hem lagom till fler killningar och Rut blir överraskande nog medtagen av händelserna eftersom det påminner henne om en dramatisk förlossning för länge sedan när hon höll på att förlora sitt barn.

Sedan allt ordnat upp sig efter resan och de kommit i sina gårdsrutiner igen, gör de en resa på nytt tillsammans. Denna gång en helgtripp till Pernillas och Tobbes landställe för att plocka äpplen och jaga räv. Alltså för att ta sig an liv och död. Det hela slutar i olyckliga omständigheter när Tobbe råkar skjuta grannens hund. Pernilla är mer rationellt lagd och för hennes del finns inget som är närmare liv eller död än offentliga toaletter. Hon har en alldeles egen snits på hur man överlever sådana besök och det är bra, så ofta som hon måste utsätta sig för dem. När de reser med sin båt runt om i Europa bor de alltid i tält och är starkt knutna till offentliga toaletter. Små utrymmen, lika välanvända som snuskiga. Den här gången är målet för deras segling ett mästerskap på *Gardasjön*.

I boken målas bilden upp av Bengt och hans minst sagt komplicerade förhållande till både sina barn och barnbarn men också till sin arbetsplats och de som arbetar där. Hans ambitioner är ofta att göra gott, men det blir alltför sällan som han planerat eller föreställt sig. Pernilla är pinsamt medveten om det och livrädd för att själv som förälder hamna i liknande banor. Hon är stadig i tanken när det gäller uppfostran men samtidigt en vekling när det kommer till beslut bland annat av rädsla att likna sin pappa. Hur Bengt var som pappa till en liten Pernilla kan hon bitvis förnimma men hon antar att hon nog både skarvat på och glömt en del av uppväxten. I rekonstrueringarna har hennes hjärna kanske spelat henne ett spratt och saker lagts till som aldrig sagts eller hänt men hennes upplevelser är inte alldeles positiva. Det hon däremot inte glömmer, är de elever hon ansvarar för eller sin egen tonåring och allt detta tänker hon på så starkt att hon helt tappar orken till slut. Efter en sommar med åtta veckors ledighet är hon efter den första arbetsdagen lika slutkörd som trampade druvor i en tunna. Sånt hämtar man sig inte från på många månader, kanske år.

Mac hamnar hos Rut där han hjälper henne att bygga ett nytt hönshus. Detta invigs i samband med att de firar Minis 40-årsdag. Alla höns ska flyttas dit sedan och nya planer finns för det gamla hönseriet. Rut som har så mycket på gång har redan insett att det bästa vore att lämna bort sin blogg till någon som kan göra något av den. Pia-Carin som fått delar av den, lägger nu in allt i den senaste boken. Innehållet vävs ihop med de andra berättelserna. Den påbörjade bloggen, kallad Ruts Googologg, får en plats längst bak i boken. Efter ett produktionsmöte, där alla vännerna tar ansvar för varsin del, driver de julmarknad på Laduviks gård med målet att skänka behållningen till UNHCR. Ett beslut som inte kräver några långbänkar.

Boken avslutas med en överdådig julmarknad med försäljning av julgranar och massor av annat.